

HIỆP ĐỊNH
GIỮA VN-THỤYSĨ VỀ TRÁNH ĐÁNH THUẾ HAI LẦN ĐỐI VỚI CÁC LOẠI THUẾ
ĐÁNH VÀO THU NHẬP VÀ VÀO TÀI SẢN
Ngày 06 tháng 05 năm 1996

Với mong muốn ký kết một Hiệp định về việc tránh đánh thuế hai lần đối với các loại thuế đánh vào thu nhập và vào tài sản. Hai bên đã thỏa thuận như sau:

Điều 1: Phạm vi áp dụng

Hiệp định này được áp dụng cho các đối tượng là những đối tượng cư trú của một hoặc của cả hai Nước ký kết.

Điều 2: Các loại thuế bao gồm trong hiệp định

1. Hiệp định này áp dụng đối với các loại thuế do một Nước ký kết hoặc các cơ quan chính quyền cơ sở hay chính quyền địa phương của Nước đó, đánh vào thu nhập và tài sản bất kể hình thức áp dụng của các loại thuế đó như thế nào.

2. Tất cả các loại thuế thu trên tổng thu nhập, tổng tài sản hoặc những phần của thu nhập hay tài sản bao gồm các khoản thuế đối với lợi nhuận từ việc chuyển nhượng động sản hoặc bất động sản, các loại thuế đánh trên tổng số tiền lương hoặc tiền công do xí nghiệp chi trả cũng như các loại thuế đánh trên phần trị giá tài sản tăng thêm đều được coi là thuế đánh vào thu nhập và tài sản.

3. Những loại thuế hiện hành được áp dụng trong Hiệp định này là:

a. Tại Việt nam

(i) Thuế thu nhập cá nhân;

(ii) Thuế lợi tức; và

(iii) Thuế chuyển lợi nhuận ra nước ngoài;

(Dưới đây được gọi là "thuế Việt nam");

b. Tại Thụy sĩ:

Các loại thuế Liên bang, thuế bang và thuế phường xã đánh trên

(i) Thu nhập (tổng thu nhập, thu nhập từ lao động, thu nhập từ tài sản, các khoản lợi tức công và thương nghiệp, lợi tức chuyển nhượng tài sản và các khoản thu nhập khác); và

(ii) Tài sản (tổng tài sản, động sản và bất động sản, tài sản kinh doanh, vốn nhận góp và các khoản vốn dự phòng, và các loại tài sản khác);

(Dưới đây gọi là thuế Thụy sĩ)

4. Hiệp định này cũng sẽ được áp dụng cho các loại thuế có tính chất tương tự hay về căn bản giống như các loại thuế trên ban hành sau ngày ký Hiệp định này để bổ sung, hoặc thay thế các loại thuế hiện hành. Các nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ thông báo cho nhau biết những thay đổi cơ bản trong luật các thuế của từng Nước

Điều 3: Các định nghĩa chung

1. Theo nội dung của Hiệp định này, trừ trường hợp ngữ cảnh đòi hỏi có sự giải thích khác:

a. Từ "Việt nam" có nghĩa là Nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt nam; khi dùng theo nghĩa địa lý, từ đó bao gồm toàn bộ lãnh thổ Quốc gia Việt nam, kể cả lãnh hải Việt nam, và mọi vùng ở ngoài và gắn liền với lãnh hải Việt nam mà theo luật pháp Việt nam và phù hợp với luật pháp Quốc tế, Việt nam có quyền chủ quyền đối với việc thăm dò và khai thác tài nguyên thiên nhiên của đáy biển, lòng đất dưới đáy biển và khối nước ở trên;

b. Từ "Thụy sĩ" có nghĩa là Liên bang Thụy sĩ;

c. Thuật ngữ "Nước ký kết" và "Nước ký kết kia" có nghĩa là Việt nam hay Thụy sĩ tùy theo ngữ cảnh đòi hỏi;

d. Thuật ngữ "đối tượng" bao gồm cá nhân, công ty hay bất kỳ tổ chức nhiều đối tượng;

e. Thuật ngữ "công ty" để chỉ các tổ chức công ty hoặc bất kỳ một thực thể nào được coi là tổ chức công ty dưới giác độ thuế;

f. Thuật ngữ "Xí nghiệp của Nước ký kết" và "xí nghiệp của Nước ký kết kia" có nghĩa là một xí nghiệp được điều hành bởi đối tượng cư trú của một Nước ký kết và một xí nghiệp được điều hành bởi đối tượng cư trú của Nước ký kết kia;

g. Thuật ngữ "đối tượng mang quốc tịch của một nước" có nghĩa:

(i) Bất kỳ cá nhân mang quốc tịch một Nước ký kết; hay

(ii) Bất kỳ pháp nhân, tổ chức hùn vốn và hiệp hội nào có tư cách được chấp nhận theo các luật có hiệu lực tại một Nước ký kết;

h. Thuật ngữ "vận tải quốc tế" có nghĩa là bất cứ sự vận chuyển nào bằng tàu thủy hoặc máy bay được thực hiện bởi một xí nghiệp của một Nước ký kết, trừ trường hợp khi chiếc tàu thủy hoặc máy bay đó chỉ hoạt động giữa những địa điểm trong Nước ký kết kia; và

i. Thuật ngữ "nhà chức trách có thẩm quyền" có nghĩa:

(i) Trong trường hợp đối với Việt nam, là Bộ trưởng Bộ Tài chính hoặc người đại diện được ủy quyền của Bộ trưởng Bộ Tài chính; và

(ii) Trong trường hợp đối với Thụy sĩ là Cục trưởng Cục thuế Liên bang hoặc người đại diện được ủy quyền của Cục trưởng.

2. Trong khi một Nước ký kết áp dụng Hiệp định này, mọi thuật ngữ chưa được định nghĩa trong Hiệp định này sẽ có nghĩa theo như định nghĩa trong luật của Nước đó đối với các loại thuế mà Hiệp định này áp dụng, trừ trường hợp ngữ cảnh đòi hỏi có sự giải thích khác.

Điều 4: Đối tượng cư trú

1. Theo nội dung của Hiệp định này, thuật ngữ "đối tượng cư trú của một Nước ký kết" có nghĩa là bất cứ đối tượng nào, mà theo các luật của Nước đó, là đối tượng chịu thuế căn cứ vào nhà ở, nơi cư trú, quốc tịch, trụ sở điều hành hoặc các tiêu chuẩn khác có tính chất tương tự.

2. Trường hợp theo những quy định tại khoản 1, khi một cá nhân là đối tượng cư trú của cả hai Nước, thì thân phận cư trú của cá nhân đó sẽ được xác định như sau:

a. Cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú của Nước mà tại đó cá nhân đó có nhà ở thường trú. Nếu cá nhân đó có nhà ở thường trú ở cả hai Nước cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú của Nước mà cá nhân đó có các quan hệ cá nhân và kinh tế chặt chẽ hơn (trung tâm của quyền lợi chủ yếu)

b. Nếu như không thể xác định được Nước ký kết nơi cá nhân đó có trung tâm các quyền lợi chủ yếu, hoặc nếu cá nhân đó không có nhà ở thường trú ở cả hai Nước, cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú của Nước mà cá nhân đó thường sống;

c. Nếu cá nhân đó thường sống ở cả hai Nước hay không sống thường xuyên ở nước nào, cá nhân đó sẽ được coi là đối tượng cư trú của Nước mà cá nhân đó mang quốc tịch.

d. Nếu cá nhân đó là đối tượng mang quốc tịch của cả hai Nước hay không mang quốc tịch của Nước nào, nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ giải quyết vấn đề đó bằng thỏa thuận chung.

3. Trường hợp do những quy định tại khoản 1, khi một đối tượng không phải là cá nhân, là đối tượng cư trú của cả hai Nước ký kết, lúc đó, đối tượng trên sẽ được coi là đối tượng cư trú của Nước nơi đóng trụ sở điều hành thực tế của đối tượng đó.

Điều 5: Cơ sở thường trú

1. Theo nội dung của Hiệp định này, thuật ngữ "cơ sở thường trú" có nghĩa là một cơ sở kinh doanh cố định mà qua đó xí nghiệp thực hiện toàn bộ hay một phần hoạt động kinh doanh của mình.

2. Thuật ngữ " cơ sở thường trú" chủ yếu bao gồm:

a. Trụ sở điều hành

b. Chi nhánh

c. Văn phòng

d. Nhà máy

e. Xưởng

f. mỏ, giếng dầu hoặc khí, mỏ đá hoặc bất kỳ địa điểm khai thác tài nguyên thiên nhiên nào khác.

3. Thuật ngữ "cơ sở thường trú" cũng bao gồm:

a. Địa điểm xây dựng, công trình xây dựng lắp đặt hoặc lắp ráp hay các hoạt động giám sát liên quan đến các công trình, địa điểm trên, nhưng chỉ khi địa điểm, công trình hay các hoạt động kéo dài trong giai đoạn trên sáu tháng;

b. Việc cung cấp các dịch vụ, bao gồm cả dịch vụ tư vấn của một xí nghiệp thông qua các nhân viên hay cá nhân khác được xí nghiệp giao thực hiện các hoạt động trên, nhưng chỉ khi các hoạt động mang tính chất nêu trên kéo dài (trong cùng một dự án hay một dự án liên quan) tại một Nước trong một giai đoạn hay nhiều giai đoạn gộp lại hơn 6 tháng trong khoảng thời gian 12 tháng.

4. Mặc dù có những quy định trên của Điều này, thuật ngữ "cơ sở thường trú" sẽ được coi là không bao gồm:

a. Việc sử dụng các phương tiện riêng cho mục đích lưu kho hoặc trưng bày hàng hóa hay tài sản của xí nghiệp.

b. Việc duy trì kho hàng hóa tài sản của xí nghiệp chỉ với mục đích lưu kho hoặc trưng bày

c. Việc duy trì kho hàng hóa hoặc tài sản của xí nghiệp chỉ với mục đích để cho xí nghiệp khác gia công.

d. Việc duy trì một cơ sở kinh doanh cố định chỉ nhằm mục đích mua hàng hóa hoặc tài sản hay để thu nhập thông tin cho xí nghiệp;

e. Việc duy trì một cơ sở kinh doanh cố định chỉ với mục đích tiến hành bất kỳ hoạt động nào khác có tính chất chuẩn bị hoặc phụ trợ cho xí nghiệp;

f. Việc duy trì một cơ sở kinh doanh cố định chỉ với mục đích kết hợp bất kỳ hoạt động nào nêu từ điểm (a) tới điểm (e), với điều kiện toàn bộ hoạt động của cơ sở kinh doanh cố định từ sự kết hợp trên mang tính chất chuẩn bị hay phụ trợ.

5. Mặc dù có những quy định tại khoản 1 và 2, trường hợp một đối tượng - trừ đại lý có tư cách độc lập được điều chỉnh bởi khoản 7 - hoạt động tại một Nước ký kết thay mặt cho một xí nghiệp của Nước ký kết kia, xí nghiệp đó sẽ được coi là có cơ sở thường trú tại Nước ký kết thứ nhất đối với các hoạt động mà đối tượng trên thực hiện cho xí nghiệp, nếu đối tượng đó:

a. Có và thường xuyên thực hiện tại Nước đó thẩm quyền ký kết các hợp đồng đúng tên xí nghiệp, trừ khi các hoạt động của đối tượng đó chỉ giới hạn trong phạm vi các hoạt động nêu tại khoản 4 mà những hoạt động đó nếu được thực hiện thông qua một cơ sở kinh doanh cố định thì sẽ không làm cho cơ sở kinh doanh cố định đó trở thành một cơ sở thường trú theo những quy định tại khoản đó; hay

b. Không có thẩm quyền nêu trên, nhưng thường xuyên duy trì tại Nước thứ nhất một kho hàng hóa hay tài sản, qua đó đối tượng này thường xuyên giao hàng hóa hay tài sản thay mặt cho xí nghiệp.

6. Mặc dù có những quy định trên của Điều này, một tổ chức bảo hiểm của một Nước ký kết, trừ trường hợp tái bảo hiểm, sẽ được coi là có cơ sở thường trú tại Nước ký kết kia nếu tổ chức đó thu phí bảo hiểm trên lãnh thổ của Nước kia hay bảo hiểm các rủi ro tại Nước kia thông qua một đối tượng không phải là một đại lý có tư cách độc lập được điều chỉnh bởi khoản 7.

7. Một xí nghiệp của một Nước ký kết sẽ không được coi là có cơ sở thường trú ở Nước ký kết kia nếu xí nghiệp đó chỉ thực hiện kinh doanh tại nước kia thông qua một đại lý môi giới, một đại lý hoa hồng hoặc bất kỳ một đại lý nào khác có tư cách độc lập, với điều kiện những đối tượng này chỉ hoạt động trong khuôn khổ kinh doanh thông thường của họ. Tuy nhiên, khi các hoạt động của đại lý đó được giành toàn bộ hay hầu như toàn bộ cho hoạt động đại diện cho xí nghiệp đó, đại lý đó sẽ không được coi là đại lý có tư cách độc lập theo nghĩa của khoản này.

8. Việc một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết kiểm soát hoặc chịu sự kiểm soát bởi một công ty là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia hoặc đang tiến hành hoạt động kinh tại Nước kia (có thể thông qua một cơ sở thường trú hay dưới hình thức khác) sẽ không làm cho bất kỳ công ty nào trở thành cơ sở thường trú của công ty kia.

Điều 6: Thu nhập từ bất động sản

1. Thu nhập mà đối tượng cư trú tại một Nước ký kết thu được từ bất động sản (kể cả thu nhập từ nông nghiệp hoặc lâm nghiệp) nằm tại Nước ký kết kia thì có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2. Thuật ngữ "bất động sản" sẽ có nghĩa theo như luật của Nước ký kết nơi có tài sản. Trong mọi trường hợp thuật ngữ sẽ bao gồm cả tài sản đi liền với bất động sản, đàn gia súc và thiết bị sử dụng trong nông nghiệp và lâm nghiệp, các quyền áp dụng theo các quy định tại luật chung về điền sản, quyền sử dụng bất động sản và các quyền được hưởng các khoản thanh toán thay đổi hay cố định trả cho việc khai thác hay quyền khai thác các mỏ, nguồn

khoáng sản và các tài nguyên thiên nhiên khác; các tàu thủy và máy bay sẽ không được coi là bất động sản.

3. Những quy định tại khoản 1 sẽ áp dụng đối với thu nhập phát sinh từ việc trực tiếp sử dụng, cho thuê hay sử dụng các loại bất động sản dưới bất kỳ hình thức nào khác.

4. Những quy định tại khoản 1 và 3 cũng sẽ áp dụng cho thu nhập từ bất động sản của một xí nghiệp và đối với thu nhập từ bất động sản được sử dụng để thực hiện các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập.

Điều 6: Thu nhập từ bất động sản

1. Thu nhập mà đối tượng cư trú tại một Nước ký kết thu được từ bất động sản (kể cả thu nhập từ nông nghiệp hoặc lâm nghiệp) nằm tại Nước ký kết kia thì có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2. Thuật ngữ "bất động sản" sẽ có nghĩa theo như luật của Nước ký kết nơi có tài sản. Trong mọi trường hợp thuật ngữ sẽ bao gồm cả tài sản đi liền với bất động sản, đàn gia súc và thiết bị sử dụng trong nông nghiệp và lâm nghiệp, các quyền áp dụng theo các quy định tại luật chung về điền sản, quyền sử dụng bất động sản và các quyền được hưởng các khoản thanh toán thay đổi hay cố định trả cho việc khai thác hay quyền khai thác các mỏ, nguồn khoáng sản và các tài nguyên thiên nhiên khác; các tàu thủy và máy bay sẽ không được coi là bất động sản.

3. Những quy định tại khoản 1 sẽ áp dụng đối với thu nhập phát sinh từ việc trực tiếp sử dụng, cho thuê hay sử dụng các loại bất động sản dưới bất kỳ hình thức nào khác.

4. Những quy định tại khoản 1 và 3 cũng sẽ áp dụng cho thu nhập từ bất động sản của một xí nghiệp và đối với thu nhập từ bất động sản được sử dụng để thực hiện các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập.

Điều 7: Lợi tức doanh nghiệp

1. Lợi tức của xí nghiệp của một Nước ký kết sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó, trừ trường hợp xí nghiệp có tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia thông qua một cơ sở thường trú tại Nước ký kết kia thông qua một cơ sở thường trú tại Nước kia. Nếu xí nghiệp có hoạt động kinh doanh theo cách trên, thì các khoản lợi tức của xí nghiệp có thể bị đánh thuế tại Nước kia, nhưng chỉ trên phần lợi tức phân bổ cho cơ sở thường trú đó.

2. Thẻ theo các quy định tại khoản 3, khi một xí nghiệp của một Nước ký kết tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia thông qua một cơ sở thường trú tại Nước kia thì tại mỗi Nước ký kết sẽ có những khoản lợi tức được phân bổ cho cơ sở thường trú nói trên mà cơ sở đó có thể thu được, nếu đó là một xí nghiệp riêng, tách biệt cùng tham gia vào các hoạt động tương tự trong cùng những điều kiện như nhau hay tương tự và có quan hệ hoàn toàn độc lập với xí nghiệp mà cơ sở đó được coi là cơ sở thường trú.

3. Trong khi xác định lợi tức của một cơ sở thường trú, cơ sở này sẽ được phép khấu trừ tất cả các khoản chi phí thực tế phát sinh phục vụ cho hoạt động kinh doanh do cơ sở thường trú đó thực hiện bao gồm cả chi phí điều hành và chi phí quản lý chung được phép khấu trừ nếu cơ sở thường trú đó là một xí nghiệp độc lập, trong phạm vi các khoản chi phí đó được phân bổ hợp lý cho cơ sở thường trú trên, mặc dù chi phí đó phát sinh tại Nước nơi cơ sở thường trú đó đóng hoặc ở bất kỳ nơi nào khác.

4. Không có khoản lợi tức nào được phân bổ cho một cơ sở thường trú nếu cơ sở thường trú đó chỉ đơn thuần mua hàng hóa hoặc tài sản cho xí nghiệp.

5. Trường hợp tại một Nước ký kết vẫn thường xác định các khoản lợi tức được phân bổ cho một cơ sở thường trú trên cơ sở phân chia tổng các khoản lợi tức của xí nghiệp thành những phần khác nhau, không có nội dung nào tại khoản 2 ngăn cản Nước ký kết đó xác định lợi tức chịu thuế theo cách phân chia theo thông lệ trên; tuy nhiên, phương pháp phân chia được chấp nhận sẽ có kết quả phù hợp với những nguyên tắc nêu tại điều này.

6. Theo nội dung của khoản trên, các khoản lợi tức được phân bổ cho cơ sở thường trú sẽ được xác định theo cùng một phương pháp giữa các năm trừ khi có đủ lý do chính đáng để xác định theo phương pháp khác.

7. Khi lợi tức bao gồm các khoản thu nhập được đề cập riêng tại các Điều khác của Hiệp định này, thì các quy định của các Điều đó không bị ảnh hưởng bởi những quy định tại Điều này.

Điều 8: Vận tải biển và vận tải hàng không

1. Lợi tức do một xí nghiệp của một Nước ký kết thu được từ hoạt động của tàu thủy hoặc máy bay trong vận tải quốc tế sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.

2. Những quy định tại khoản 1 cũng sẽ áp dụng cho các khoản lợi tức thu được từ việc tham gia vào một tổ hợp, một liên doanh hay một hãng hoạt động quốc tế.

Điều 9: Những xí nghiệp liên kết

Khi:

a. Một xí nghiệp của một Nước ký kết tham gia trực tiếp hoặc gián tiếp vào việc điều hành, kiểm soát hoặc góp vốn vào một xí nghiệp của Nước ký kết kia, hoặc

b. Các đối tượng cùng tham gia trực tiếp hoặc gián tiếp vào việc điều hành, kiểm soát hoặc góp vốn vào một xí nghiệp của một Nước ký kết và vào một xí nghiệp của Nước ký kết kia, và trong cả hai trường hợp, trong mối quan hệ tài chính và thương mại giữa hai xí nghiệp trên có những điều kiện được đưa ra hoặc áp đặt khác với điều kiện được đưa ra giữa các xí nghiệp độc lập, lúc đó mọi khoản lợi tức mà xí nghiệp có thể thu được nếu không có những điều kiện trên nhưng nay vì những điều kiện này mà xí nghiệp đó không thu được, sẽ vẫn được một Nước ký kết tính vào các khoản lợi tức của xí nghiệp đó và bị đánh thuế tương ứng.

Điều 10: Tiền lãi cổ phần

1. Tiền lãi cổ phần do một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết trả cho một đối tượng cư trú của Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế ở Nước kia.

2. Tuy nhiên, những khoản tiền lãi cổ phần đó cũng có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia nơi công ty trả tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú và theo các luật của Nước đó, nhưng nếu đối tượng nhận là đối tượng thực hưởng tiền lãi cổ phần thì thuế được tính khi đó sẽ không vượt quá:

a. 7 phần trăm tổng số tiền lãi cổ phần nếu đối tượng thực hưởng là một công ty (trừ tổ chức hùn vốn) trực tiếp nắm giữ tối thiểu 50 phần trăm vốn của công ty trả lãi cổ phần;

b. 10 phần trăm tổng số tiền lãi cổ phần nếu đối tượng thực hưởng là một công ty (trừ tổ chức hùn vốn) trực tiếp nắm giữ tối thiểu 25 phần trăm nhưng dưới 50 phần trăm vốn của công ty trả lãi cổ phần;

c. 15 phần trăm tổng số lãi cổ phần trong tất cả trường hợp khác

Các nhà chức trách có thẩm quyền của hai nước ký kết sẽ xây dựng biện pháp áp dụng các giới hạn trên bằng thỏa thuận chung.

Khoản này không ảnh hưởng tới việc đánh thuế công ty đối với khoản lợi tức dùng để chia lãi cổ phần.

3. Thuật ngữ "tiền lãi cổ phần" được sử dụng trong Điều này có nghĩa là thu nhập từ cổ phần, hoặc các quyền lợi khác, không kể các khoản nợ, không kể các khoản nợ, ảnh hưởng lợi tức, cũng như thu nhập từ các quyền lợi công ty khác cùng chịu sự điều chỉnh của chính sách thuế đối với thu nhập cổ phần theo luật của nhà Nước nơi công ty chia lãi cổ phần là đối tượng thu trú.

4. Những quy định tại khoản 1 & 2 sẽ không áp dụng trong trường hợp đối tượng thực hiện các khoản lãi cổ phần là đối tượng cư trú tại một nước ký kết có tiền hành hoạt động kinh doanh tại nước ký kết kia, nơi công ty trả tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú, thông qua một cơ sở thường trú nằm tại nước đó, hay tiến hành tại Nước kia các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định tại Nước kia, và quyền nắm giữ cổ phần nhờ đó được hưởng tiền lãi cổ phần, có sự liên hệ thực tế đến cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định nói trên. Trong trường hợp nêu trên, các quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14 của Hiệp định này, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.

5. Khi một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết có lợi tức hay thu nhập phát sinh từ Nước ký kết kia thì Nước kia có thể không tránh thuế đối với những khoản tiền lãi cổ phần do công ty này trả, trừ trường hợp những khoản tiền lãi cổ phần này được trả cho đối tượng cư trú của Nước ký kết kia, hoặc quyền nắm giữ cổ phần có các khoản tiền lãi cổ phần được trả có sự liên hệ thực tế với một cơ sở thường trú hay một cơ sở cố định tại Nước kia, đồng thời Nước kia cũng không buộc các khoản lợi tức không chia của công ty trên phải chịu thuế đối với những khoản lợi tức không chia của công ty, cho dù những khoản tiền lãi cổ phần được chia hoặc các khoản lợi tức không chia bao gồm toàn bộ hay một phần các khoản lợi tức hoặc thu nhập phát sinh tại Nước kia. Không có nội dung nào tại khoản này được giải thích là ngăn cản một Nước ký kết áp dụng thuế thu nhập, theo các luật của Nước đó, đối với các khoản lợi tức do cơ sở thường trú đóng tại Nước đó chuyển ra khỏi, hay phân chia ra ngoài Nước đó.

Điều 11: Lãi từ tiền cho vay

1. Lãi từ tiền cho vay phát sinh tại một Nước ký kết và được trả cho đối tượng cư trú của nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2. Tuy nhiên, khoản tiền lãi cũng có thể bị đánh thuế ở Nước ký kết nơi phát sinh lãi và theo các luật của Nước đó, nhưng nếu người nhận là người thực hưởng các khoản tiền lãi này thì mức thuế khi đó được tính sẽ không vượt quá 10 phần trăm của tổng số khoản lãi từ tiền cho vay.

Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ xây dựng phương pháp áp dụng giới hạn này bằng thỏa thuận chung.

3. Mặc dù đã có những quy định tại khoản 2,

a. Lãi từ tiền cho vay phát sinh tại Việt nam và do một cơ sở tài chính là đối tượng cư trú của Thụy sĩ nhận được từ các khoản tiền cho vay do Liên bang Thụy sĩ bảo lãnh hay bảo hiểm hay tài trợ sẽ được miễn thuế Việt nam, và

b. Lãi từ tiền cho vay phát sinh tại Thụy sĩ và do một cơ sở tài chính là đối tượng cư trú của Việt nam nhận được từ các khoản tiền vay do Chính phủ Việt nam bảo lãnh hay bảo hiểm hay tài trợ sẽ được miễn thuế Thụy sĩ.

4. Thuật ngữ "lãi từ tiền cho vay" dùng ở Điều này có nghĩa là thu nhập từ các khoản cho vay dưới bất kỳ dạng nào, có hay không được đảm bảo bằng thế chấp và có hoặc không

có ủy quyền được hưởng lợi tức của người đi vay, và đặc biệt là khoản thu nhập từ chứng khoán của chính phủ và thu nhập từ trái phiếu hoặc trái phiếu thông thường, bao gồm cả tiền thường và giải thưởng đi liền với các chứng khoán, trái phiếu hoặc trái phiếu thông thường đó. Tiền phạt thanh toán chậm sẽ không được coi là lãi từ tiền cho vay theo nội dung của Điều này.

5. Những quy định tại khoản 1,2 và 3 không được áp dụng nếu người thực hưởng các khoản lãi từ tiền cho vay là đối tượng cư trú tại một Nước ký kết, tiến hành hoạt động kinh doanh tại Nước ký kết kia nơi phát sinh các khoản lãi từ tiền cho vay thông qua một cơ sở thường trú tại Nước kia hoặc thực hiện tại Nước kia các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một cơ sở cố định tại Nước kia và khoản nợ có các khoản tiền lãi được trả có sự liên hệ thực tế với cơ sở thường trú hay cơ sở cố định đó. Trong trường hợp này, các quy định tại Điều 7 hoặc Điều 14, tùy từng trường hợp, sẽ được áp dụng.

6. Lãi từ tiền cho vay sẽ được coi là phát sinh tại một Nước ký kết khi đối tượng trả chính là Nhà nước đó, cơ quan chính quyền cơ sở, chính quyền địa phương, hoặc đối tượng cư trú của Nước đó. Tuy nhiên, khi đối tượng trả lãi có ở một Nước ký kết một cơ sở thường trú hay một cơ sở cố định liên quan đến các khoản nợ đã phát sinh các khoản lãi này, và khoản tiền lãi đó do cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó chịu thì dù đối tượng có là đối tượng cư trú của một Nước ký kết hay không, khoản tiền lãi này sẽ vẫn được coi là phát sinh ở Nước nơi cơ sở thường trú hay cơ sở cố định đó đóng.

7. Trường hợp do mối quan hệ đặc biệt giữa đối tượng trả lãi và đối tượng hưởng lãi hoặc giữa cả hai đối tượng trên và các đối tượng khác, khoản lãi từ tiền cho vay, liên quan đến khoản cho vay có số tiền lãi được trả vượt quá khoản tiền được thỏa thuận giữa đối tượng đi vay và đối tượng thực hưởng khi không có mối quan hệ này, thì khi đó, các quy định của Điều này sẽ chỉ áp dụng đối với các khoản tiền thanh toán khi không có mối quan hệ đặc biệt trên. Trong trường hợp này, phần thanh toán vượt sẽ bị đánh thuế theo luật của từng Nước ký kết có xem xét tới các quy định khác của Hiệp định này.

Điều 12: Tiền bản quyền

1. Tiền bản quyền phát sinh tại một nước ký kết và được trả cho đối tượng cư trú của Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế ở tại Nước kia.

2. Tuy nhiên, những khoản tiền bản quyền đó cũng có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi phát sinh, và theo các luật của Nước này, nhưng nếu đối tượng thực hưởng tiền bản quyền là đối tượng cư trú của Nước ký kết kia, thì mức thuế được tính sẽ không vượt quá 10 phần trăm tổng số tiền bản quyền.

Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ xây dựng phương thức áp dụng giới hạn này bằng thỏa thuận chung.

3. Thuật ngữ "tiền bản quyền" được sử dụng trong Điều này có nghĩa là các khoản thanh toán ở bất kỳ dạng nào được trả cho việc sử dụng hoặc quyền sử dụng, bản quyền tác giả của một tác phẩm văn học, nghệ thuật hay khoa học, kể cả phim điện ảnh hoặc các loại phim hay các loại băng dẹt trong phát thanh và truyền hình, băng phát minh, nhãn hiệu thương mại, thiết kế hoặc mẫu, đồ án, công thức hoặc quy trình bí mật, hay trả cho việc sử dụng, hay quyền sử dụng thiết bị công nghiệp, thương mại hoặc khoa học, hay trả cho thông tin liên quan đến các kinh nghiệm công nghiệp, thương nghiệp hoặc khoa học.

4. Những quy định tại khoản 1 và 2 sẽ không áp dụng nếu đối tượng thực hưởng các khoản tiền bản quyền, là đối tượng cư trú của Nước ký kết, tiến hành hoạt động kinh doanh ở Nước ký kết kia nơi có khoản tiền bản quyền phát sinh, thông qua một cơ sở thường trú nằm tại Nước kia hoặc tiến hành tại Nước kia các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập thông qua một

cơ sở cố định tại Nước kia, và quyền hay tài sản có các khoản tiền bản quyền được trả có sự liên hệ thực tế với cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định đó. Trong trường hợp này, các quy định của Điều 7 hoặc Điều 14, tùy theo từng trường hợp, sẽ được áp dụng.

5. Tiền bản quyền sẽ được coi là phát sinh tại một Nước ký kết khi đối tượng trả tiền bản quyền chính là Nhà nước đó, cơ quan chính quyền cơ sở, chính quyền địa phương hoặc là đối tượng cư trú của Nước đó. Tuy nhiên, khi một đối tượng trả tiền bản quyền, là hay không là đối tượng cư trú của một Nước ký kết, có ở một Nước ký kết một cơ sở thường trú hay một cơ sở cố định liên quan đến trách nhiệm trả tiền bản quyền đã phát sinh và tiền bản quyền đó do cơ sở thường trú hay cơ sở cố định đó chịu thì khoản tiền bản quyền này sẽ vẫn được coi là phát sinh ở Nước nơi có cơ sở thường trú hay cơ sở đó đóng.

6. Trong trường hợp vì mối quan hệ đặc biệt giữa đối tượng trả và đối tượng thực hưởng hoặc giữa cả hai đối tượng trên với các đối tượng khác khoản tiền bản quyền, liên quan đến việc sử dụng, quyền hay thông tin có số tiền bản quyền được trả, đối với việc sử dụng, quyền hay thông tin, vì bất cứ lý do gì, vượt quá khoản tiền được thỏa thuận giữa đối tượng trả tiền và đối tượng thực hưởng khi không có mối quan hệ đặc biệt này, thì các quy định của Điều này sẽ chỉ áp dụng đối với khoản tiền thanh toán khi không có mối quan hệ trên. Trong trường hợp, phần thanh toán vượt sẽ bị đánh thuế theo các luật của từng Nước ký kết có xem xét đến các quy định khác của Hiệp định này.

Điều 13: Lợi tức từ chuyển nhượng tài sản

1. Lợi tức do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ việc chuyển nhượng bất động sản được nêu tại Điều 6 và bất động sản đó nằm tại Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2. Lợi tức từ việc chuyển nhượng động sản là một phần của tài sản kinh doanh của một cơ sở thường trú mà một xí nghiệp của một Nước ký kết này có tại Nước ký kết kia hoặc động sản thuộc một cơ sở cố định của một đối tượng cư trú của một Nước ký kết có ở Nước ký kết kia để tiến hành hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập kể cả lợi tức từ việc chuyển nhượng cơ sở thường trú đó (riêng cơ sở thường trú đó hoặc cùng với toàn bộ xí nghiệp) hoặc cơ sở cố định đó có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

3. Lợi tức do một xí nghiệp của một Nước ký kết kia thu được từ việc chuyển nhượng các tàu thủy hoặc máy bay trong vận tải quốc tế hay từ chuyển nhượng động sản gắn liền với hoạt động của các tàu thủy hoặc máy bay đó sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.

4. Lợi tức do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ việc chuyển nhượng cổ phần hay các quyền lợi tương ứng tại một công ty có tài sản bao gồm toàn bộ hay chủ yếu là bất động sản nêu tại Điều 6 và bất động sản đó nằm tại Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

5. Lợi tức từ việc chuyển nhượng cổ phần tại một công ty là đối tượng cư trú của một Nước ký kết trừ công ty nêu tại khoản 4 và cổ phần đó chiếm tối thiểu 20 phần trăm vốn của công ty đó có thể bị đánh thuế tại Nước đó, nhưng thuế áp dụng tại Nước đó sẽ được giảm đi một khoản tiền bằng 50 phần trăm số thuế được tính.

6. Lợi tức thu được từ việc chuyển nhượng bất kỳ tài sản nào khác với tài sản nêu tại khoản 1, 2, 3, 4,5 sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước nơi đối tượng chuyển nhượng là đối tượng cư trú.

Điều 14: Hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập

1. Thu nhập do một đối tượng cư trú của một nước ký kết thu được từ các hoạt động dịch vụ ngành nghề hay các hoạt động khác có tính chất độc lập sẽ chỉ bị đánh thuế tại nước

ký kết đó, trừ các trường hợp sau đây khi thu nhập đó cũng có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia.

a. Nếu đối tượng đó thường xuyên có mặt tại Nước ký kết kia một cơ sở cố định nhằm mục đích thực hiện các hoạt động này; trong những trường hợp đó chỉ phần thu nhập phân bổ cho cơ sở cố định đó có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết kia; hay

b. Nếu đối tượng đó có mặt tại Nước ký kết kia trong một khoảng thời gian hay nhiều khoảng thời gian gộp lại từ 183 ngày trở lên trong năm tài chính liên quan; trong trường hợp đó chỉ phần thu nhập thu được từ các hoạt động của đối tượng này được thực hiện tại Nước kia có thể bị đánh thuế tại nước kia.

2. Thuật ngữ "dịch vụ ngành nghề" bao gồm chủ yếu những hoạt động khoa học, văn học, nghệ thuật, giáo dục hay giảng dạy mang tính chất độc lập như các hoạt động độc lập của các thầy thuốc, bác sĩ, luật sư, kỹ sư, kiến trúc sư, nha sĩ và kế toán viên.

Điều 15: Hoạt động dịch vụ cá nhân phụ thuộc

1. Thẻ theo các quy định tại Điều 16, 18 và 19 các khoản tiền lương, tiền công, và các khoản tiền thù lao tương tự khác do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ lao động làm công sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó, trừ khi công việc của đối tượng đó được thực hiện tại Nước ký kết kia. Nếu công việc làm công được thực hiện như vậy, số tiền công trả cho lao động đó có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

2. Mặc dù có những quy định tại khoản 1, tiền công do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được từ lao động làm công tại Nước ký kết kia sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước thứ nhất nếu:

a. Người nhận tiền công có mặt tại nước kia trong một khoảng thời gian hoặc nhiều khoảng thời gian gộp lại không quá 183 ngày trong năm dương lịch liên quan, và

b. Chủ lao động hay đối tượng đại diện chủ lao động trả tiền công lao động không phải là đối tượng cư trú tại Nước kia, và

c. Số tiền công không phải phát sinh tại một cơ sở thường trú hoặc cơ sở cố định mà đối tượng chủ lao động có tại nước kia.

3. Mặc dù có những quy định trên của Điều này, tiền công từ lao động làm trên tàu thủy hoặc máy bay do một xí nghiệp của một nước ký kết điều hành trong vận tải quốc tế sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.

Điều 16: Thù lao cho giám đốc

Các khoản thù lao cho giám đốc và các khoản thanh toán tương tự khác do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết nhận được với tư cách là thành viên của ban giám đốc của một công ty là đối tượng cư trú của nước kia có thể bị đánh thuế ở Nước kia.

Điều 17: Nghệ sĩ và vận động viên

1. Mặc dù có những quy định tại Điều 14 và 15, thu nhập của một đối tượng cư trú của một Nước ký kết thu được với tư cách người biểu diễn như diễn viên sân khấu, điện ảnh, phát thanh hay truyền hình, hoặc nhạc công, hoặc với tư cách là vận động viên, từ những hoạt động cá nhân của mình thực hiện tại nước ký kết kia có thể bị đánh thuế ở Nước kia.

2. Trường hợp thu nhập liên quan đến các hoạt động trình diễn cá nhân của người biểu diễn hoặc vận động viên nhưng không được trả cho bản thân người biểu diễn hoặc vận động viên, mà trả cho một đối tượng khác thì thu nhập này có thể bị đánh thuế tại Nước ký kết nơi

diễn ra những hoạt động trình diễn trên của người biểu diễn hoặc vận động viên, mặc dù có những quy định tại điều 7, 14 và 15.

Điều 18: Tiền lương hưu

Thẻ theo các quy định tại khoản 2 Điều 19, tiền lương hưu và các khoản tiền công tương tự khác được trả cho một đối tượng cư trú của một Nước ký kết do các công việc đã làm trước đây sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước đó.

Điều 19: Phục vụ nhà nước

1.a. Tiền công lao động, trừ tiền lương hưu, do một nước ký kết hoặc một cơ quan chính quyền cơ sở hay chính quyền địa phương của Nước đó trả cho một cá nhân đối với việc phục vụ cho Nhà nước hoặc chính quyền cơ sở hay chính quyền địa phương đó sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước đó.

b. Tuy nhiên khoản tiền công lao động này sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước ký kết kia nếu việc phục vụ này được thực hiện tại Nước kia và nếu cá nhân này được thực hiện tại nước kia và nếu cá nhân này là đối tượng cư trú của nước kia, đồng thời:

(i) là đối tượng mang quốc tịch của nước kia; hoặc

(ii) Không trở thành đối tượng cư trú của nước kia chỉ đơn thuần vì thực hiện những công việc trên.

2.a. Bất kỳ khoản tiền lương hưu nào do một Nước ký kết, một chính quyền cơ sở hoặc một cơ quan chính quyền địa phương của Nước đó hoặc do các quỹ của những cơ quan này lập ra trả cho một cá nhân đối với các công việc phục vụ cho Nhà nước hoặc các cơ quan chính quyền cơ sở hay chính quyền địa phương tại Nước đó sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước đó.

b. Tuy nhiên, những khoản tiền lương hưu này sẽ chỉ bị đánh thuế ở Nước ký kết kia nếu cá nhân này là đối tượng cư trú và là đối tượng mang quốc tịch của nước ký kết kia.

3. Các quy định của Điều 15,16 và 18 sẽ áp dụng đối với những khoản tiền công lao động và lương hưu đối với các công việc liên quan đến mọi hoạt động kinh doanh được tiến hành bởi một Nước ký kết hoặc cơ quan chính quyền cơ sở hoặc chính quyền địa phương của Nước đó.

Điều 20: Sinh viên và thực tập sinh

Những khoản tiền mà một sinh viên hay thực tập sinh nhận được để trang trải các chi phí sinh hoạt, học tập hay đào tạo mà người sinh viên hay thực tập sinh này ngay trước khi đến một nước ký kết đang và là người cư trú của nước ký kết kia và hiện có mặt tại Nước thứ nhất chỉ với mục đích học tập hay đào tạo, sẽ không bị đánh thuế tại nước thứ nhất, với điều kiện những khoản tiền đó có nguồn gốc từ bên ngoài Nước này.

Điều 21: Tài sản

1. Tài sản là một bất động sản nêu tại Điều 6 do một đối tượng cư trú của một Nước ký kết sở hữu và bất động sản đó nằm tại Nước ký kết kia có thể bị đánh thuế tại nước kia.

2. Tài sản là động sản hình thành nên một phần tài sản kinh doanh của một cơ sở thường trú của một xí nghiệp của một Nước ký kết có tại nước ký kết kia hay là động sản thuộc một cơ sở cố định của một đối tượng cư trú của một nước ký kết có tại Nước ký kết kia để thực hiện các hoạt động dịch vụ cá nhân độc lập có thể bị đánh thuế tại Nước kia.

3. Tài sản là tàu thủy và máy bay do một xí nghiệp của một nước ký kết điều hành trong hoạt động vận tải Quốc tế và tài sản là động sản liên quan đến hoạt động của tàu thủy và máy bay sẽ chỉ bị đánh thuế tại Nước đó.

4. Tất cả các phần tài sản khác của một đối tượng cư trú của một nước ký kết sẽ chỉ bị đánh thuế tại nước đó.

Điều 22: Các biện pháp xoá bỏ việc đánh thuế hai lần

1. Tại Việt nam, việc đánh thuế hai lần sẽ được xoá bỏ như sau:

Khi một đối tượng cư trú của Việt nam có thu nhập hay sở hữu các loại tài sản mà theo những quy định tại Hiệp định này có thể bị đánh thuế tại Thụy sĩ, Việt nam cho phép:

a. Trừ vào số thuế tính trên thu nhập của đối tượng cư trú đó một khoản tiền bằng số thuế thu nhập nộp tại Thụy sĩ

b. Trừ vào số thuế tính trên tài sản của đối tượng cư trú đó một khoản tiền bằng số thuế tài sản nộp tại Thụy sĩ.

Tuy nhiên, số thuế được khấu trừ nêu trên trong cả hai trường hợp sẽ không vượt quá phần thuế thu nhập hay thuế tài sản Việt nam được tính trước khi cho phép khấu trừ, tùy từng trường hợp, phân bổ cho khoản thu nhập hay tài sản bị đánh thuế tại Thụy sĩ.

2. Tại Thụy sĩ, việc đánh thuế hai lần sẽ được xoá bỏ như sau:

2.1. Khi một đối tượng cư trú của Thụy sĩ có thu nhập hay sở hữu tài sản mà theo các quy định của Hiệp định này có thể bị đánh thuế tại Việt nam, Thụy sĩ sẽ, tuân thủ theo các quy định tại điểm 2.2, miễn thuế cho thu nhập hay tài sản đó nhưng trong khi tính thuế trên phần thu nhập hay tài sản còn lại của đối tượng cư trú đó, có thể áp dụng thuế suất lẽ ra được áp dụng nếu không áp dụng miễn thuế cho phần thu nhập hay tài sản thực được miễn thuế. Tuy nhiên, khi thu nhập hay lợi tức do một xí nghiệp là đối tượng cư trú của Thụy sĩ thu được từ các nguồn tại Việt nam mà theo khoản 5 Điều 13 phải chịu thuế tại Việt nam, thuế Thụy sĩ được áp dụng trên thu nhập hay lợi tức đó sẽ được giảm đi một nửa.

2.2. Khi một đối tượng cư trú của Thụy sĩ nhận được tiền lãi cổ phần, lãi từ tiền cho vay hay tiền bản quyền mà căn cứ vào các quy định tại Điều 10, 11 hay 12 có thể bị đánh thuế tại Việt nam, Thụy sĩ sẽ căn cứ vào yêu cầu cho phép đối tượng cư trú đó được giảm thuế. Khoản thuế được giảm có thể bao gồm:

a. Số thuế được khấu trừ vào thuế thu nhập của đối tượng cư trú đó bằng số thuế thu tại Việt nam theo các quy định tại Điều 10, 11 hay 12, tuy nhiên, số thuế khấu trừ sẽ không vượt quá phần thuế Thụy sĩ được tính trước khi cho phép khấu trừ, tương ứng với khoản thu nhập có thể chịu thuế tại Việt nam, hay

b. Một khoản tiền thuế Thụy sĩ trọn gói được giảm, hay

c. Số thuế được miễn một phần tại Thụy sĩ đối với các khoản tiền cổ phần, lãi từ tiền cho vay hay tiền bản quyền, trong mọi trường hợp ít nhất bao gồm số thuế áp dụng tại Việt nam trên tổng số tiền lãi cổ phần, lãi từ tiền cho vay hay tiền bản quyền.

Thụy sĩ sẽ xác định mức giảm thuế được áp dụng và quy định thủ tục theo các quy định của Thụy sĩ về việc thực hiện các Hiệp định quốc tế của Liên bang Thụy sĩ nhằm tránh đánh thuế hai lần.

2.3. Khi một đối tượng cư trú của Thụy sĩ nhận được các khoản tiền lãi cổ phần, lãi từ tiền cho vay hay tiền bản quyền mà theo các luật thuế của Việt nam có thể bị đánh thuế theo thuế suất bằng hay cao hơn thuế suất quy định tại các khoản 2 của Điều 10, 11 hay 12, nhưng

để khuyến khích phát triển kinh tế tại Việt nam các khoản thu nhập đó được miễn thuế tại Việt nam hay chịu mức thuế suất thấp hơn thuế suất quy định tại khoản 2 của Điều 10, 11 hay 12, Thụy sĩ có thể theo yêu cầu, sẽ cho phép đối tượng cư trú đó được khấu trừ, trong phạm vi đối tượng đó được hưởng, một số tiền bằng số thuế mà theo các quy định tại Hiệp định này có thể được áp dụng tại Việt nam. Trong trường hợp tiền lãi cổ phần không được miễn thuế Thụy sĩ theo quy định tại điểm 2.4 của Điều này.

2.4. Một công ty là đối tượng cư trú của Thụy sĩ và công ty đó nhận được tiền lãi cổ phần từ một công ty là đối tượng cư trú của Việt nam, trong khi xác định số thuế Thụy sĩ đối với số tiền lãi cổ phần đó, cũng sẽ được hưởng giảm thuế bằng mức giảm thuế áp dụng cho một công ty nếu công ty trả tiền lãi cổ phần là đối tượng cư trú của Thụy sĩ.

Điều 23: Không phân biệt đối xử

1. Những đối tượng mang quốc tịch của một Nước ký kết sẽ không phải chịu tại nước ký kết kia bất kỳ hình thức thuế nào hay bất kỳ yêu cầu nào liên quan đến hình thức thuế đó khác với hay nặng hơn hình thức thuế và các yêu cầu liên quan hiện đang và có thể áp dụng cho các đối tượng mang quốc tịch của Nước ký kết kia trong cùng những hoàn cảnh như nhau.

2. Thuế áp dụng với một cơ sở thường trú của một xí nghiệp của một Nước ký kết đặt tại nước ký kết kia sẽ không kém thuận lợi hơn thuế áp dụng đối với các xí nghiệp của Nước ký kết kia cùng thực hiện những hoạt động tương tự. Quy định này sẽ không được giải thích là buộc một nước ký kết cho phép các đối tượng cư trú của Nước ký kết kia được hưởng bất kỳ khoản miễn thu cá nhân, khoản miễn thuế và giảm thuế mà nước đó giành riêng cho các đối tượng cư trú của nước mình trong quá trình tính thuế trên cơ sở tư cách dân sự và các nghĩa vụ gia đình.

3. Trừ trường hợp áp dụng các quy định tại Điều 9, khoản 7 Điều 11 hay khoản 4 Điều 12, lãi từ tiền cho vay, tiền bản quyền và các khoản thanh toán khác do một xí nghiệp của một nước ký kết trả cho đối tượng cư trú của Nước ký kết kia, trong khi xác định các khoản lợi tức chịu thuế của xí nghiệp đó sẽ được trừ vào chi phí theo cùng các điều kiện nếu như các khoản tiền đó được trả cho đối tượng cư trú của Nước thứ nhất.

4. Các xí nghiệp của Nước ký kết có toàn bộ hay một phần vốn do một hay nhiều đối tượng cư trú của Nước ký kết kia kiểm soát hay sở hữu trực tiếp hay gián tiếp, sẽ không phải chịu tại Nước thứ nhất bất kỳ hình thức thuế hay yêu cầu liên quan đến hình thức thuế đó khác với hay nặng hơn hình thức thuế và những yêu cầu liên quan được áp dụng cho các xí nghiệp tương tự khác của Nước thứ nhất.

5. Những quy định tại khoản 2 và 4 của Điều này sẽ không áp dụng đối với thuế chuyển lợi nhuận của Việt nam mà trong mọi trường hợp loại thuế này sẽ không vượt quá 10 phần trăm tổng số lợi nhuận chuyển ra nước ngoài, và không áp dụng đối với chính sách thuế Việt nam đối với các hoạt động sản xuất nông nghiệp.

6. Không có nội dung nào tại Điều này được giải thích là buộc một Nước ký kết phải cho cá nhân không cư trú tại Nước đó hưởng bất kỳ khoản miễn thu cá nhân, khoản miễn thuế và giảm thuế mà nước đó cho cá nhân cư trú tại Nước mình được hưởng.

7. Những quy định của Điều này sẽ chỉ áp dụng đối với các loại thuế chịu sự điều chỉnh của Hiệp định này.

Điều 24: Thủ tục thỏa thuận song phương

1. Trường hợp một đối tượng nhận thấy rằng việc giải quyết của một hay cả hai Nước ký kết làm cho hay sẽ làm cho đối tượng đó phải nộp thuế không đúng theo những quy định của Hiệp định này, lúc đó đối tượng này có thể giải trình trường hợp của mình với nhà chức

trách có thẩm quyền của Nước ký kết nơi đối tượng đó đang cư trú hay của Nước ký kết nơi đối tượng đó mang quốc tịch nếu trường hợp của đối tượng đó thuộc khoản 1 Điều 23, mặc dù trong các luật trong nước của hai nước ký kết đã quy định những chế độ xử lý khiếu nại. Trường hợp đó phải được giải trình trong thời hạn 3 năm kể từ lần thông báo giải quyết đầu tiên dẫn đến hình thức thuế áp dụng không đúng với những quy định của Hiệp định.

2. Nhà chức trách có thẩm quyền sẽ cố gắng, nếu như việc khiếu nại là hợp lý và nếu bản thân nhà chức trách đó không thể đi đến một giải pháp thỏa đáng, phối hợp với nhà chức trách có thẩm quyền của Nước ký kết kia để cùng giải quyết trường hợp khiếu nại bằng thỏa thuận chung, nhằm mục đích tránh đánh thuế không phù hợp với nội dung của Hiệp định này.

3. Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết sẽ cố gắng giải quyết bằng thỏa thuận chung mọi khó khăn hay vướng mắc nảy sinh trong quá trình giải thích hay áp dụng Hiệp định này. Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước cũng có thể trao đổi với nhau nhằm xóa bỏ việc đánh thuế hai lần trong các trường hợp không được quy định tại Hiệp định.

4. Nhà chức trách có thẩm quyền của hai Nước ký kết có thể trực tiếp thông báo cho nhau với mục đích nhằm đạt được một thỏa thuận theo nội dung của những điều khoản trên đây. Các nhà chức trách có thẩm quyền thông qua trao đổi sẽ xây dựng các thủ tục, biện pháp và kỹ thuật thích ứng song phương để thực hiện thủ tục thỏa thuận song phương quy định tại Điều này.

Điều 25: Các viên chức ngoại giao và lãnh sự

Không nội dung nào trong Hiệp định này sẽ ảnh hưởng đến những ưu đãi về thuế của các viên chức ngoại giao hoặc viên chức lãnh sự theo những nguyên tắc chung của luật pháp quốc tế hay những quy định trong các Hiệp định đặc biệt.

Điều 26: Hiệu lực

Từng Nước ký kết sẽ thông báo cho Nước ký kết kia việc hoàn thành các thủ tục cần thiết theo luật của Nước mình để Hiệp định này có hiệu lực. 30 ngày sau thời điểm thông báo sau cùng Hiệp định sẽ có hiệu lực và sẽ được áp dụng:

(i) Trong trường hợp các khoản thuế khấu trừ tại gốc, đối với các khoản tiền được chi trả kể từ ngày 1 tháng 1 năm dương lịch tiếp sau năm Hiệp định có hiệu lực

(ii) Trong trường hợp các khoản thuế khác, đối với các loại thuế được áp dụng trong các giai đoạn tính thuế bắt đầu từ ngày 1 tháng 1 năm dương lịch tiếp sau năm Hiệp định có hiệu lực.

Điều 27: Kết thúc

Hiệp định này sẽ tiếp tục có hiệu lực vô thời hạn, nhưng từng Nước ký kết có thể gửi cho Nước ký kết kia qua các đường ngoại giao, văn bản kết thúc Hiệp định trước hay trong ngày 30 tháng 6 của bất kỳ năm dương lịch nào và trong trường hợp đó, Hiệp định sẽ hết hiệu lực thi hành:

(i) Trong trường hợp các loại thuế khấu trừ tại gốc, đối với các khoản tiền chi trả kể từ ngày 1 tháng 1 năm dương lịch tiếp theo năm gửi thông báo kết thúc;

(ii) Trong trường hợp các loại thuế khác, đối với các loại thuế áp dụng trong các giai đoạn tính thuế bắt đầu từ ngày 1 tháng 1 năm dương lịch tiếp theo năm gửi thông báo kết thúc.

Để làm bằng những người được ủy quyền dưới đây đã ký vào Hiệp định này.

Hiệp định làm thành hai bản tại Hà nội ngày 06 tháng 5 năm một nghìn chín trăm chín mươi sáu mỗi bản gồm các thứ tiếng Việt, tiếng Anh và tiếng Đức, tất cả các văn bản đều có giá trị ngang nhau. Trường hợp có sự giải thích khác nhau giữa các văn bản tiếng Việt và tiếng Đức, bản tiếng Anh sẽ có giá trị quyết định.

NGHỊ ĐỊNH THƯ CHÍNH PHỦ NƯỚC CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM VÀ HỘI ĐỒNG LIÊN BANG THỤY SỸ

Đã thỏa thuận, tại thời điểm ký kết tại Hà nội ngày 06 tháng 5 năm một nghìn chín trăm chín mươi sáu Hiệp định tránh đánh thuế hai lần đối với các loại thuế đánh vào thu nhập và tài sản, những quy định sau đây sẽ là một bộ phận cấu thành của Hiệp định nói trên:

1. Liên quan đến điều 5:

Về điểm (a) và (b) tại khoản 4 Điều 5 việc duy trì một kho hàng hóa hoặc tài sản để giao hàng hoặc duy trì các phương tiện dùng để giao hàng hóa và tài sản được hiểu là sẽ không được tạo nên một cơ sở thường trú khi những điều kiện nêu tại điểm (b) khoản 5 tại Điều đó không được thỏa mãn.

2. Liên quan đến Điều 7:

Trong trường hợp có sự tổ chức gian lận khoản 1 Điều 7 được hiểu là cũng sẽ áp dụng nếu xí nghiệp bán hàng hóa hay tài sản hay thực hiện kinh doanh cùng loại hay tương tự như hàng hóa bán ra hay hoạt động kinh doanh do cơ sở thường trú thực hiện nếu có thể chứng minh rằng cơ sở thường trú đó giữ vai trò quyết định trong các hoạt động đó.

3. Liên quan đến Điều 12:

Khoản 3 được hiểu là các khoản tiền trả cho các dịch vụ kỹ thuật, khoa học hay địa chất như tiền trả cho các công việc phân tích hay nghiên cứu đặc biệt có tính chất khoa học, địa chất hay kỹ thuật, tiền trả cho các dịch vụ cỡ khí đặc biệt, hay trả cho các dịch vụ tư vấn hay tham khảo ý kiến sẽ không được coi là tiền trả cho thông tin liên quan đến kinh nghiệm công nghiệp, thương mại hoặc khoa học. Trong trường hợp đó những quy định tại Điều 7 hay Điều 14 tùy từng trường hợp sẽ được áp dụng.

4. Liên quan đến Điều 22:

Từ "mức giảm thuế" dùng tại khoản 2.4 bao gồm khoản thuế Thụy sĩ được giảm đối với lợi tức của công ty tỷ lệ tương đương với tỷ số giữa thu nhập ròng trên phần tham gia vốn với tỷ lệ lớn (được định nghĩa trong luật thuế của Thụy sĩ) và tổng số lợi tức ròng. Đối với thuế trực thu Liên bang chế độ giảm thuế được áp dụng cho phần góp vốn tối thiểu 20 phần trăm hay 2 triệu phrăng Thụy sĩ.

5. Liên quan đến Điều 23:

Không có nội dung nào nêu tại Điều 23 sẽ được giải thích là buộc Việt nam cho một cơ sở thường trú tại Việt nam của một xí nghiệp Thụy sĩ hay cho một xí nghiệp Việt nam có vốn thuộc sở hữu toàn bộ hay một phần, hay trực tiếp hoặc gián tiếp chịu sự kiểm soát của một hay nhiều đối tượng cư trú của Thụy sĩ được hưởng bất kỳ ưu đãi đầu tư mà Việt nam áp dụng cho các xí nghiệp Việt nam khác có xem xét đến những điều kiện đặc biệt quy định tại luật Đầu tư Nước ngoài tại Việt nam 1987 được sửa đổi trong từng kỳ thời gian.

Nghị định thư được làm thành hai bản tại Hà nội ngày 06 tháng 5 năm một nghìn chín trăm chín mươi sáu bằng các thứ tiếng Việt, tiếng Đức và tiếng Anh tất cả các văn bản đều có giá trị ngang nhau. Trường hợp có sự giải thích khác nhau giữa bản tiếng Việt và tiếng Đức, bản tiếng Anh sẽ có giá trị quyết định.